

[Korsgaard.]

højtærede Finansminister ikke mindste Grund til at sige i Anledning af, hvad jeg har sagt.

Nej, jeg maa spørge: Hvilken reel Begrundelse er der for ikke at tilvejebringe Varer, som passer til Markedet? Det er det, jeg ønsker at faa en Udtalelse om og en Redegørelse for i det Udvalg, jeg gaar ud fra bliver nedsat. Jeg har ikke paa noget Punkt i øvrigt udtalt mig imod, at eventuelle Urimeligheder i Sagens Administration bliver afskaffet. Det bør de selvfølgelig; der kan kun være Spørgsmaal om, hvilken Vej der er den rette.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Chr. Christiansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 22. Marts 1930 om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7383; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5143).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at gøre Beregningen af Omsætningsafgiften paa Spiritus mere praktisk og, kan man vel egentlig ogsaa sige, mere retfærdig. Det kan jo ikke nægtes, at som Skatten nu beregnes, bliver der ret stærke Spring i Beregningen, og man maa indrømme, at den handlende, som ligger paa den laveste Sats, kan føle sig noget brøsthøden overfor den, der ligger paa den højeste Sats. Klager over Beregningsmaaden fremkom ogsaa ret hurtigt efter Lovens Ikrafttræden, og alle de i Sagen interesserede Organisationer har Gang paa Gang fremsat Krav om, at der

maatte ske en Ændring, Krav, som ogsaa er fremsat overfor Ministeriet, og som nu er imødekømt ved det foreliggende Lovforslag.

Forslaget hviler finansielt i sig selv og betyder ikke nogen Forøgelse af Afgiften, men kun en Retfærdiggørelse. Da Lovforslaget er saa let overskueligt og saa lidet omfattende, tør jeg maaske udtale Haabet om, at det maa kunne passere det høje Ting uden Udvalgsbehandling. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Himmelstrup: Paa Partiet Venstres Vegne kan ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Der er jo ingen Tvivl om, at den Afgiftsberegning, som nu foreslaas, er mere rationel end den, som findes i den gamle Lovs § 3. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var det ogsaa ved Vedtagelsen af Loven af 22. Marts 1930 paa Tale, om man ikke skulde forsøge med en Procentberegning i Stedet for den Skalaberegning, der blev den endelige. Det blev imidlertid den Gang afvist af den højtærede Finansminister, fordi man rent administrativt ikke kunde magte en Procentberegning, saadan som den nu er foreslaaet. Men efter at det nu synes, at man administrativt kan magte det, er det ganske sikkert det mest rationelle at gaa over dertil.

Det er jo, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti sagde, og som ogsaa den højtærede Finansminister har sagt i sin Forelæggelsestale, en Forudsætning, at Forslaget finansielt skal hvile i sig selv, at der altsaa ingen Forandring skal finde Sted af selve Afgiftsbeløbet, og der er foretaget Beregninger i Skattedepartementet, hvorved man er kommet til det Resultat, at en Afgift paa 3,2 pCt. af det afgiftspligtige Beløb netop vil give det Beløb, her er Tale om.

Der foreligger imidlertid hverken i Bemærkningerne til Lovforslaget eller i de Bemærkninger, hvormed den højtærede Finansminister forelagde Forslaget, Tal eller Data til Belysning af, hvordan man er kommet til denne Sats paa de 3,2 pCt. af det afgiftspligtige Beløb. Det maa dog vist anses for naturligt, naar Rigsdagen foretager en saadan teknisk Ændring under den angivne Forudsætning, at Afgiftsbeløbet skal blive det samme, at Rigsdagen da ogsaa faar Adgang til at gøre sig bekendt med de Beregninger, der danner Grundlag for denne Sats paa de 3,2 pCt. Jeg vilde derfor i Modsætning til den ærede sidste Taler finde det naturligt, om Lovforslaget blev henvist til en kort Udvalgsbehandling.